

ledige, søge Mange hen i andre Retninger. Men gjøre de det for Videnskaben alene? Spørger den, der drives alene af Nærslighed til Videnskaben, om der er mange Embeder eller ikke? Nei! han siger: jeg vil studere, fordi jeg vil studere; men det vilde være dumt, om han talte saaledes, fordi han maa tænke paa at forsørge sig; det vilde være dumt af Forældre, om de stødte deres Sønner ud i Verden med de Ord: studer, studer, om det fører til Noget eller ikke, om du dør under Studiet eller ikke. Det kunne Forældre ikke være bekjendt; det er Tingen. Saalænge den langt overveiende Deel af de Studerende ved Universitetet slutte deres Studier ved en Examen, som er det Stempel, der fordres for at faae Levebrød, for at faae Ansættelse i Statens Tjeneste, saalænge studeres der ved Universitetet hovedsagelig for at sikke sig denne Nytte af Studiet, og ikke for Videnskabens Skyld. Hvis man studerede for Videnskabens Skyld, fleb man Glas som Spinoza og var stor Philosoph. Der er ikke noget Krænkende for noget Menneske i de Ord, som jeg har sagt; men naar det saa ofte ikke lykkes mig, hvad jeg tidt hører, at finde den Form, der lettere kunde bringe Folk til at slutte sig til mine Anskuelser, saa er det, fordi jeg ikke har det Talent at kunne underholde paa en behagelig Maade. Det er et Savn for mig; ja, jeg erkjender tilfulde, hvilken Fortjeneste det er at kunne fortælle med den fuldstændigste No, langsomt og undertiden halv søvndrullent, hvad det skal være. Denne Fortjeneste savner jeg; men man læse mine Foredrag, og man vil da finde, at de i Formen ikke ere saa skarpe, som man forestiller sig. Ulykken er, at min Stemme er stærk, og at jeg taler hurtigt, men jeg er aldrig hidsig, aldrig vred; jeg kan være livlig, men aldrig vred eller hidsig, idetmindste overmaade sjælbent. Og hvad i Alverden skal bevæge mig dertil? Dog ikke Lysten til at slide mig op og skade mig selv.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Monrad: Jeg vil henvise det ærede Medlem til hans eget Foredrag, og han vil da finde, at der ikke kan være Tale om, at jeg skulde have søgt at forandre Betydningen af, hvad han sagde; det er ham selv, som nu har modificeret Betydningen deraf. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at hans Ord gjorde et altfor smerteligt Indtryk paa mig, til at jeg skulde have opfattet dem feil.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 85 Stemmer.

J. M. Hansen: Da ingen Anden fremsætter Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, skal jeg tillade mig at foreslaae, at der nedsættes et saadant, bestaaende af 11 Medlemmer.

Ovenstaaende Forslag vedtoges eenstemmig med 89 Stemmer.

Formanden: Da Tiden allerede er saa langt fremrykket, skal jeg ikke gaae over til den anden paa Dagsordenen opførte Sag; men forinden jeg slutter Mødet, skal jeg give Ordet til Ordføreren for det Udvalg, der er nedsat til Valgbrevenes Prøvelse, idet der er indkommet et Valgbrev fra Ribe Amts 4de Valgkreds, hvorom Udvalget nu er istand til at afgive Betænkning.

Ordføreren (Klein): Udvalget har allerede for nogen Tid siden modtaget det af den ærede Formand nævnte Valgbrev for Ribe Amts 4de Valgkreds; men man har formeent ikke at kunne indstille Valget til Godkjendelse efter det Valgbrev, som er overleveret, da dette behandles at være affattet efter Formularerne for Valg til Rigsraadet og at være underskrevet af Valgbestyrelsen for Valgene til Rigsraadets Folkething. Det Valg, som er foretaget, siges nemlig at være det, der er underskrevet ved det kongelige aabne Brev af 31te Januar 1864, hvorved som bekjendt er underskrevet Valg til Rigsraadet og ikke til Rigsdagen; men Udvalget nærede ingen Tvivl om,